

Warszawa, dnia 3 lipca 2019 r.

Sygn. akt VI Ka 398/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: Sędzia Ludmiła Tułaczko (spr.)

Sędziowie: Sędzia Zenon Stankiewicz

Sędzia Remigiusz Pawłowski

protokolant: protokolant sądowy - stażysta Anna Jabłońska

przy udziale prokuratora Agaty Stawiarz

po rozpoznaniu dnia 3 lipca 2019 r. w Warszawie

sprawy skazanego S. P., syna S. i Z., ur. (...) w Ł.

skazanego wyrokiem łącznym

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie

z dnia 3 grudnia 2018 r. sygn. akt V K 88/18

utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok; zwalnia skazanego od uiszczenia wydatków w postępowaniu odwoławczym, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Sędzia Zenon Stankiewicz Sędzia Ludmiła Tułaczko Sędzia Remigiusz Pawłowski

Sygn. akt VI Ka 398/19

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Wołominie wyrokiem łącznym z dnia 3 grudnia 2018 r. po rozpoznaniu spray sygn. V K 88/18 S. P. skazanego prawomocnymi wyrokami:

I wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 5 maja 2005 roku, sygn. akt V K VIII K 1060/05, za czyn popełniony w dniu 7 listopada 2004 roku z art. 276 k.k., na karę grzywny 50 stawek po 30 złotych.

II wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 4 czerwca 2007 roku, sygn. akt IV K 656/07, za czyn popełniony w nieustalonym okresie do dnia 6 kwietnia 2005 roku z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30.06.2000 roku prawo własności przemysłowej, na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym;

III wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Jarosławiu z dnia 7 stycznia 2009 roku, sygn. akt VI K 1183/08, za czyn popełniony w dniu 26 września 2008 roku z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30.06.2000r. prawo o własności przemysłowej na karę grzywny 100 stawek po 40 złotych.

IV wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 15 kwietnia 2011 roku, sygn. akt IV K 193/11, za czyn popełniony w dniu 22 lutego 2011 roku z art. 286 § 1 k.k., na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

V wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 20 września 2011 roku sygn. akt IV K 1053/10, za czyny popełnione w dniach 3 i 4 grudnia 2010 roku z art. 278 § 1 k.k. na kary po 8 miesięcy ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, przy czym karę łączną orzeczono w wymiarze 12 miesięcy ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym;

VI wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 22 grudnia 2011 roku, sygn. akt IV K 262/11, za czyn popełniony w dniu 1 marca 2011 roku z art. 286 § 3 k.k. na karę grzywny 100 stawek po 15 złotych;

VII wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie z dnia 22 września 2011 roku, sygn. akt X K 724/10, za czyn popełniony w dniu 11 lipca 2008 roku z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30.06.2000r. prawo o własności przemysłowej na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 4 lat próby oraz grzywnę na podstawie art. 71 § 1 k.k. w wymiarze 100 stawek po 30 złotych;

VIII wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 25 czerwca 2013 roku, sygn. akt IV K 358/06 za czyn popełniony w dniu 8 października 2002 roku z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres próby 5 lat. Postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 16 maja 2017 roku (IV Ko 521/17) zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności. Postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 25 października 2018 roku (IV Ko 2169/17) odroczone wykonanie kary na okres 6 miesięcy do dnia 25 kwietnia 2019 roku. Kara podlegająca wykonaniu.

IX wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 25 września 2013 roku sygn. akt IV K 656/12 za czyn popełniony w dniu 12 lipca 2011 roku z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku prawo własności przemysłowej na karę grzywny 100 stawek po 25 złotych;

X wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 14 listopada 2013 roku sygn. akt IV K 1529/08 za czyn popełniony w okresie od 27 lipca do 9 sierpnia 2008 roku z art. 288 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat. Postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 16 maja 2018 roku (IV Ko 1329/08) zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności. Kara podlegająca wykonaniu

XI wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 28 czerwca 2016 roku sygn. akt V K 408/16 za czyn popełniony w dniu 1 kwietnia 2016 roku z art. 180a k.k. na karę 2 lat ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania kontrolowanej nieodpłatnej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Kara aktualnie wykonywana.

XII wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 19 października 2016 roku sygn. akt V K 817/15 za czyny popełnione w okresie od dnia 6 kwietnia 2015 roku do dnia 27 maja 2015 roku i w okresie od 1 kwietnia 2015 roku do dnia 15 maja 2015 roku stanowiące ciąg przestępstw z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w okresie od nieustalonego dnia marca 2015 roku do dnia 27 kwietnia 2015 roku z art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony nie wcześniej niż 30 maja 2012 roku i nie później niż 20 kwietnia 2015 roku z art. 267 § 3 k.k. na karę 3

miesiący pozbawienia wolności, za czyn popełniony w okresie od nieustalonego dnia 2009 roku do dnia 27 maja 2015 roku z art. 207 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono karę łączną 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 31 marca 2017 roku odroczone wykonanie wobec skazanego kary na okres 6 miesięcy do dnia 30 września 2017 roku (V Ko 134/17). Kara podlegająca wykonaniu

XIII wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 10 maja 2017 roku sygn. akt V K 900/16 za czyn popełniony w dniu 1 marca 2016 roku z art. 222 § 1 k.k. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 1 marca 2016 roku z art. 180a k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono karę łączną 7 miesięcy pozbawienia wolności. Kara podlegająca wykonaniu.

I. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 4 k.k., art. 87 § 1 k.k. połączył orzeczone skazanemu S. P. karę pozbawienia wolności orzeczoną w prawomocnym wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie sygn. akt IV K 358/06 (pkt. VIII), z karą pozbawienia wolności orzeczoną w prawomocnym wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie sygn. akt IV K 1529/08 (pkt. X), z karą ograniczenia wolności orzeczoną w prawomocnym wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie sygn. akt V K 408/16 (pkt. XI), z karą łączną pozbawienia wolności orzeczoną w prawomocnym wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie sygn. akt V K 817/15 (pkt. XII), z karą łączną pozbawienia wolności orzeczoną w prawomocnym wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie sygn. akt V K 900/16 (pkt. XIII) i w miejsce połączonych kar wymierzył skazanemu S. P. karę łączną 3 (trzech) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt. I kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie sygn. akt V K 817/15 (pkt. XII) oraz okres odbytej kary ograniczenia wolności w sprawie V K 408/16 (pkt. XI).

III. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. stwierdził, że pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach, a nieobjęte wyrokiem łącznym, pozostawia do odrębnego wykonania;

IV. umorzył postępowanie w pozostałej części w przedmiocie wydania wyroku łącznego;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił a skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Od powyższego wyroku obrońca skazanego S. P. złożyła apelację. Na podstawie art. 444 k.p.k. oraz art. 425 § 1 i 2 k.p.k. zaskarżyła powyższy wyrok w zakresie wymierzonej skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 4 k.p.k. orzeczeniu temu zarzuciła rażąco niewspółmierność kary albowiem okoliczności dotyczące osoby skazanego jego postawa życiowa, fakt, że obecnie odbywa nienagannie orzeczoną wobec niego karę ograniczenia wolności, reguluje zobowiązania alimentacyjne, podejmuje zatrudnienie, wspiera finansowo konkubinę oraz stara się wspomagać ją w odzyskaniu dzieci

z pieczy zastępczej, w ocenie kuratora wykazuje właściwą postawę, stawia się na jego wezwania, a także związek przedmiotowy i podmiotowy popełnianych przestępstw,

z których większość to przestępstwa przeciwko mieniu przemawiają za koniecznością stwierdzenia, że kara łączna pozbawienia wolności powinna zostać wymierzona na zasadzie pełnej absorpcji, co czyni karę pozbawienia wolności wymierzoną

w wymiarze 3 lat i 4 miesięcy rażąco surową.

Na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. obrońca wniosła o zmianę wyroku sądu I instancji

i wymierzenie skazanemu S. P. kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje.

Apelacja obrońcy nie jest zasadna a zawarty w niej wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i złagodzenie kary pozbawienie wolności poprzez zastosowanie zasady absorpcji nie znajduje oparcia w materiale dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy. Sąd I Instancji prawidłowo rozstrzygnął, iż w niniejszej sprawie znajdują zastosowanie przepisy obowiązujące od dnia 1 lipca 2015r. i przedstawił przekonywujące argumenty. Sąd odwoławczy podziela to stanowisko, bowiem wybór aktualnie obowiązujących przepisów, zgodnie z art. 4 § 1 k.k., skutkuje korzystniejszym ukształtowaniem kary łącznej. Należy stwierdzić, że po wydaniu zaskarżonego wyroku uprawomocnił się kolejny wyrok wydany w dniu 26 marca 2019r. przez Sąd Rejonowy w Wołominie w sprawie sygn. V K 337/18 orzekający wobec skazanego S. P. karę 120 stawek dziennych grzywny po 20 zł stawka za przestępstwo z art. 180 a k.k. popełnione w dniu 8 czerwca 2016r. Jednak orzeczone kara grzywny nie łączy się z karami wskazanymi w wyrokach, których łączenie sąd I instancji rozważał stosując aktualnie obowiązujące zasady. Poprzednio orzeczone kary grzywny zostały przez skazanego wykonane. Należy więc stwierdzić brak przesłanek do wymierzenia kary łącznej grzywny. W sposób prawidłowy sąd I instancji ustalił, że w tej sprawie łączeniu podlegały kary orzeczone wyrokami : Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie sygn. akt IV K 358/06 (pkt. VIII), Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie sygn. akt IV K 1529/08 (pkt. X), Sądu Rejonowego w Wołominie sygn. akt V K 408/16 (pkt. XI), Sądu Rejonowego w Wołominie sygn. akt V K 817/15 (pkt. XII) i Sądu Rejonowego w Wołominie sygn. akt V K 900/16 (pkt. XIII). Zakres kary łącznej pozbawienia wolności kształtował się od 1 roku i 6 miesięcy- kara najniższa do 5 lat i 2 miesięcy- kara najwyższa i wyznaczał granice, w których sąd miał możliwości orzekania. Zaskarżonym wyrokiem sąd I instancji wymierzył karę 3 lat

i 4 miesięcy pozbawienia wolności czyli w środkowej wartości wskazanego zakresu. Obrońca zarzuca, że sąd I instancji pomimo, że prawidłowo ustalił katalog okoliczności łagodzących, to tym okolicznościom nie nadał odpowiedniej rangi. Uważa, że takie okoliczności jak: postawa życiowa skazanego, fakt, że obecnie odbywa nienagannie orzeczoną wobec niego karę ograniczenia wolności, reguluje zobowiązania alimentacyjne, podejmuje zatrudnienie, wspiera finansowo konkubinę oraz stara się wspomagać ją w odzyskaniu dzieci z pieczy zastępczej, w ocenie kuratora wykazuje właściwą postawę, stawia się na jego wezwania, nie znalazły odzwierciedlenia w orzeczonej karze łącznej. Ponadto powołał się na skutki, jakie spowoduje wykonanie kary w wysokości orzeczonej przez sąd I instancji dla dzieci skazanego i sytuacji jego partnerki życiowej. Odnosząc się do tych argumentów należy stwierdzić, że skazany zmienił swój sposób postępowania, co zostało potwierdzone pozytywnymi wywiadami kuratora. Te okoliczności łagodzące, na które powołał się obrońca w apelacji, faktycznie w tej sprawie występują i zostały także rozważone przez sąd I instancji. Należy jednak stwierdzić, że nie równoważą okoliczności negatywnych w takim zakresie, aby należało złagodzić wymierzoną karę łączną i wymierzyć ją na zasadzie absorpcji. Niezasadnie obrońca powołuje się na bliski związek przedmiotowo – podmiotowy przestępstw objętych węzłem kary łącznej. W istocie większość z nich została skierowana przeciwko mieniu, lecz skazany popełnił także przestępstwa przeciwko innym dobrom prawnym takim jak: rodzina, bezpieczeństwo w komunikacji, działanie instytucji państwowych. Przestępstwa popełniał w długim okresie czasu od 2002r. do 2016r. Tak więc, związek pomiędzy tymi przestępstwami nie jest wcale bliski. Te okoliczności słusznie sąd I instancji ocenił, jako negatywne. Zasada asperacji, którą zastosował przy wymiarze kary łącznej umożliwiła prawidłowe ukształtowanie wysokości tej kary. Z jednej strony pozwalała sądowi na uwzględnienie pozytywnych aspektów zachowania skazanego wynikających z funkcjonowania w społeczeństwie tj. wykonywanie pracy zarobkowej i zapewnienie bieżących środków na zapłatę alimentów na rzecz dzieci oraz zapewnienie utrzymania jego partnerce i jej dziecku, co wykluczyło wymiar najsurowszej kary na zasadzie kumulacji. Z drugiej strony uwzględniała cele zapobiegawcze i wychowawcze a także potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Należy wskazać, że większość z połączonych kar pozbawienia wolności początkowo została orzeczone z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres próby. Na skutek nieprzestrzegania przez skazanego warunków probacji zarządzono ich wykonanie. Kary z warunkowym zawieszeniem wykonania dawały skazanemu możliwość zmiany sposobu postępowania i przestrzegania porządku prawnego a mimo to powrócił na drogę przestępstwa. Wymierzenie kary łącznej na zasadzie absorpcji nie spełniłoby celów wychowawczych, jakie kara ma osiągnąć z powodu nadmiernego pobłażania dla naruszania przez skazanego porządku prawnego. Naruszając porządek

prawny skazany powinien przewidywać skutki swojego postępowania. Z akt sprawy wynika, że skazany uzyskał odroczenie wykonania jednej z kar pozbawienia wolności więc dysponował czasem potrzebnym, aby zapewnić środki utrzymania swoim dzieciom oraz zabezpieczyć sytuację materialną swojej partnerce. Ilość popełnionych przestępstw skierowanych przeciwko mieniu i innym dobrom prawnym - obecnie aż 14 prawomocnych wyroków, popełnienie przestępstw objętych węzłem kary łącznej

w długim okresie czasu - od 2002r. do 2016r. tj. 14 lat, uniemożliwiają złagodzenie kary z uwagi na cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie ma osiągnąć wobec skazanego oraz z uwagi na potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, o których mowa w art. 85 a k.k.

Z tych powodów sąd odwoławczy nie uwzględnił apelacji obrońcy i zaskarżony wyrok utrzymał w mocy. O kosztach orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Mając powyższe na uwadze, sąd orzekł, jak w wyroku.

Sędzia Zenon Stankiewicz Sędzia Ludmiła Tułaczko Sędzia Remigiusz Pawłowski